

Đây là cuộc phỏng vấn diễn ra thông qua Táng Tháng, phóng viên đài Truyền Hình SBTN (ở Hoa Kỳ) và nữ LS Lê Thị Công Nhân,

sau khi cô đã có phỏng vấn ra khỏi nhà tù Việt cộng vào Thứ Bảy ngày 6 tháng 3, 2010. Cô Công Nhân sẽ tiếp tục báo quần thúc tại gia (quần chức) thêm 3 năm nữa.

Ba câu hỏi của SBTN: Cô có cảm tưởng thế nào? Tại sao Mẹ đón mà cô báo công an áp giải?
Cô có nhận nhận gì cho được bào Việt Nam ở hỏi ngoi?

Phát biểu của người của Luật sư Lê Thị Công Nhân:

-- Tôi rất là mệt, đi mệt cháng đáng xa, tá tráa hôm qua cháa ăn mệt cái gì cả! Trong tù thì tôi không ăn chiáu, xong rồi sáng nay nghĩ là ngái ta thá tôi vá sám, nháng mà đán 11:15 phút tráa ngái ta mái thá tôi ra khỏi nhà tù, đá mà công an áp giải đáa vá tán Hà Nội. Trên đáng đi thì cũng không ăn uống gì cả!

-- Thác ra rất khó đá mà nói chuyện với họ. Tôi cũng chá nói rằng: bao giờ thá tôi ra? Sao mà giam ngái lâu thế này? Bát đi lúc 9 giờ sáng, bây giờ vát quá giờ rồi sao không thá ra? Mẹ tôi đang đón tôi, đái tôi ở ngoài. Thì họ báo là: chúng tôi phải đáa chá vá theo đúng với pháp luật, chá cháng phải chúng tôi tác gì. Bởi vì chá còn 3 năm quần chức, quần thúc đáy! Đáy họ nói thá thôi.

-- Xe của công an vào đán tán khu giam, đái ngay ngoài cáng khu giam luôn, chá không phải ở barrier cáng sát. Tá khu giam ra đán barrier đán họ nám cây sá. Có rất nhiều con đáng đá vào nhà tù đáy. Họ đáa tôi đi ra cái cáng sau, cáng của đáng họ u nào đó, giờ a cánh đáng rất

là ngoác ngoáo. Tôi không thá nào nhá đác. Có lá há không muán tôi có ngày về cũng nhá nháng ngái tù bình tháng khác.

-- Tôi biát nhán nhá gì chá ? Tôi về a về, tôi cám tháy nó nhá mát cán má kháng khiáp (ngán nái, khóc). Giá phút này cháa biát nghĩ đác là nhán nhá mát điáu gì cá. Tôi chá tháy ráng khi mà công an cáa bên nghiáp về, á Hà nái vào pháng về ná tôi lúc mà tôi đang á tù Thanh Hóa, thì há có nói mát câu ráng: Chá có tháy ráng chá đã thát bái cháa? Chá có tháy ráng cuác điá ráng chá đáng không? Há nói rát là nhiáu, nháng mà tôi bá án táng về hai câu nói đáy.

-- Tôi cũng trá lái há, và tôi cũng muán coi đó là lái nhán cáa tôi về i cáng đáng ngái Viát á hái ngoái. Đó là: Tôi tháy ráng tôi không thành công, tôi cháa thành công, và tôi tháy mái thá cũng thát sá là đáng! Nháng mà là vì, tôi chá có thá làm (ngán nái) cái phán cáa tôi, nháng tôi không thá nào làm đác cái phán cáa 90 triáu ngái Viát Nam khác! Và náu nhá cái lý táng cáa tôi có thát bái, thì tôi nghĩ ráng đó là điáu cũng đáng.

-- Náu đán giá này, mái thá đáu đáng, thì chác cũng không cán phái nói nhiáu, thì các anh chá và mái ngái cũng biát công viác và tát cá các khía cánh khác cáa điá sáng. Nháng mà dù viác có nhá thá nào đi cháng náa, thì tôi nghĩ ráng tôi đã có nháng viác làm, và có nháng giây phút mà tôi cám tháy mình thát sá là tá do: đó là khi tôi sáng theo lý táng cáa tôi!

-- Rát may là sau 3 năm ngái sau song sát nhà tù, tôi tháy cái lý táng đó không sai. Không sai! Nháng có thá là cá cuác điá cáa tôi sá không thá thành công về i cái lý táng đó. Nháng mà điá về i tôi, điáu đó không phái là điáu quá quan tráng! Đáy, nhá tôi nói về i anh, ngái Viát Nam mình có 90 triáu ngái, 87 triáu á trong nác và khoáng 3 triáu á nác ngoài, và tôi chá là mát phán trong 90 triáu đó mà thôi.

-- Tôi không bao giá hoang táng hay kiáu ngáo về bán thân mình. Tôi nghĩ ráng về i nháng gì tôi đã làm, thì có lá hán cá nháng gì mà cá nhân tôi trong cái tá lá dân sá này có thá làm đác. Đó là đã quá sá cáa tôi rồi! Nháng chác chán là tôi sá không tá bá ! Còn tiáp tác nhá thá nào, đán mác đá nào, thì quá thác đán giá phút này tôi không có tâm trí nào đá nghĩ đán nháng cái chuyán đó hát.

-- Tôi thát sá bây giá rát là mát! Lúc xuáng xe thì tôi đã bángã, mà công an nó cũng không káp đá. Đáu óc tôi hián giá chá đá tánh thác đá về. Chá mong đác về về i gia đình. Quá thác tôi

Mẫu hồ sơ tù, LS Lê Thị Công Nhân đã viết tại nhà

Tác Giả: Táng Tháng/ SBTN

Thứ Bảy, 06 Tháng 3 Năm 2010 12:00

không nghĩ gì đến công việc gì ngay bây giờ cả (LTCN).

Phát biểu của Mẹ của Luật sư Lê Thị Công Nhân, bà Trần Thị L

-- Ngay khi mẹ thì hỏi ai hỏi, tôi với đứa con thân yêu của mình đã được ra khỏi nhà giam để trở về với cuộc sống gia đình, tất nhiên niềm vui cũng rất là lớn. Nhưng mà cũng có thể nói rằng không phải là trở nên vô n. Đều tất nhiên phải có nên dân chủ, và nhân quyền được tồn tại. Nhưng ngay khi dân Việt Nam phải được hưởng tất cả các điều đó như là các nước khác. Lúc đó thì mới thật sự là hạnh phúc.

Đã nghe âm thanh cuộc phỏng vấn LS Lê Thị Công Nhân và mẹ của cô,

xin [BẤM VÀO ĐÂY](#)